

Michel Wallays verkozen tot voorzitter Internationaal Witblauw Stamboek

Kennis verspreiden

Meertaligheid ligt aan de basis voor zijn verkiezing tot voorzitter van het Internationaal Witblauw Stamboek. De nieuw verkozen witblauwfokker Michel Wallays wil vooral vak-kennis uitdragen in het internationale veld. Openheid en transparante communicatie zijn het uitgangspunt.

tekst **Annelies Debergh**

Wat hebben Vlaamse politici als Herman Van Rompuy en Yves Leterme gemeen? Juist, hun meertaligheid leidde beiden naar internationale topfuncties. Laat nu ook net dat het doorslaggevende aspect zijn bij de verkiezing van vleesveehouder Michel Wallays uit Nieuwkerke tot voorzitter van The International Association of Belgian Blue Cattle Breeders of het Internationaal Witblauw Stamboek, kortweg BBI. Met Frankrijk en Wallonië bijna in de achtertuin spreekt de witblauwfokker behalve Nederlands vloeiend Frans. Ook met Engels kan hij goed uit de voeten. 'Een goede kennis van talen is vandaag de dag ook voor een veehouder een voordeel.' Zijn functieprofiel telt alsmat meer ti-

koop aangeboden stieren kwam bij het begin eigenlijk van buitenaf. Daarop hebben we de weg van meerwaardecreatie in de fokkerij gekozen en zijn we gestart met registreren van afstammingsgegevens.' Nog steeds ziet Michel Wallays het registreren van vee als een belangrijke basis voor professionalisering. 'De meeste mensen die ontgoocheld zijn in het witblauwras zijn vleesveehouders die geen dieren registreren. Dat blijft een actiepunt. Het is een noodzaak dat vleesveehouders afstammingsgegevens bijhouden of laten bijhouden, zodat ze weten waar ze mee bezig zijn.' Het gaat goed op dat vlak, maar het kan nog beter. 'Vergeet niet dat we op vandaag al het vleesras zijn waar registratie het meeste gebeurt.'

'We moeten juist blij zijn dat er voor witblauw testen op erfelijke gebreken bestaan'

tels. Naast voorzitter van het CRV-gewest-bestuur vleesvee West-Vlaanderen is Michel Wallays al langere tijd afgevaardigde in het bestuur van het Belgisch Witblauw Stamboek. Wie deze West-Vlaming spreekt, krijgt een bescheiden man aan het woord. 'Het is een soort drang om mensen te verdedigen', zo ziet hij zijn bestuursactiviteiten. 'Ik zie het als een roeping. Bestuurder zijn staat los van je eigen fokkerij. Het draait om waar we als fokkers met het ras naartoe willen.'

Vleesras met meeste registratie

Met vleesveehouderij is Michel Wallays opgegroeid. 'Mijn vader had eerder het profiel van afmester, maar toen ik het bedrijf heb overgenomen, zocht ik een weg in de fokkerij. Het fokken van dieren spreekt me nog altijd meer aan.' Het bedrijf telt nu 270 stuks vee, goed voor 110 kalvingen. 'De vraag naar afstamming en registratiegegevens van te

Het overheersende gebied voor de witblauwfokkerij telt behalve België ook het noorden van Frankrijk, Nederland en in beperktere mate Engeland en Ierland. In de praktijk hoort bij het nieuwe voorzitterschap vooral begeleiding van de communicatie rondom het ras. Of er nog een weg is in de verdere promotie van het witblauwras naar het buitenland toe? 'Promotie met het oog op uitbreiding is voorbij. Promotie in de zin van het verder verspreiden van kennis in verband met het ras blijft aan de orde.'

Wallays doelt op de uitwisseling van objectieve vakinformatie. 'Witblauw is een van de vleesveerasen waarbij het meest met genetische informatie wordt gewerkt. Goed omgaan met al die beschikbare gegevens is een noodzaak. Het feit dat informatie over erfelijke gebreken bekend is, horen fokkers als een voordeel en niet als een nadeel te bekijken. In sommige landen zien we dat die informatie soms

P O R T R E T	
Naam	Michel Wallays
Leeftijd:	46
Woonplaats:	Nieuwkerke
Carrière:	vleesveehouder, voorzitter CRV-vleesveegewest West-Vlaanderen, afgevaardigd bestuurder bij het Belgisch Witblauw Stamboek
Sinds kort:	voorzitter van The International Association of Belgian Blue Cattle Breeders, kortweg BBI

wordt achtergehouden. We moeten juist blij zijn dat er testen op die erfelijke gebreken bestaan.'

Wat zijn eigen bedrijf betreft maakt Wallays er al lang geen geheim meer van dat economie centraal staat. 'Het doel is om de tussenkalftijd zo kort mogelijk te houden', geeft hij aan. De veestapel scoort op dat punt 380 dagen, met een eerste keer afkalven op gemiddeld 25 maanden.

Het streven is het fokken van een levenslustig en gezond op te fokken kalf. 'Het doel is om uiteindelijk zo veel mogelijk gewicht te halen, dus fok ik nu vooral op massa.' Extreem op hoogtemaat selecteren doet hij niet. 'We fokken net als de meesten centimeter per centimeter en niet per decimeter. De extra vleesaanzet is de meerwaarde van het witblauw en dat moet ook in de toekomst zo blijven.'

Professionalisme neemt toe

Gevoelige punten, zoals het natuurlijk kalven, gaat Michel Wallays niet uit de weg. 'Het is belangrijk dat we daar goed naar kijken. We moeten de discussie niet uit de weg gaan, maar het is belangrijk dat de witblauwsector de kans krijgt om daar eerst zelf grondig naar te kijken. Het is een noodzaak dat we ons in alle stilte kunnen wapenen met de nodige onderzoeken en extra informatie. Ik huiver wel van de gedachte dat doelstellingen in aantallen en cijfers zouden worden geformuleerd, want daar hangt al snel een verplichting aan vast.'

Hij wijst op een andere, gelijktijdige ontwikkeling. 'Ik schat ook in dat met fokkerij naar grotere en langere dieren straks ook de bekkenbreedte positief evolueert. Dan wordt het verhaal misschien anders.' Michel Wallays spreekt over een toegenomen professionalisme. 'De klik is gemaakt om weer meer richting gestalte en groei te fokken. De mogelijkheden voor het opsporen van erfelijke gebreken hebben er bovendien voor gezorgd dat er ook minder uitval is bij de kalveren.' De nieuwe BBI-voorzitter sluit positief af: 'Ik zie de toekomst van het witblauw goed in.'